

EMBER

AZ ÖRÖK VILÁGOSSÁGBAN LÉVŐT MIÉRT
KERESITEK, MINT EMBERT, A HOLTAK KÖZÖTT?
LÁSSÁTOK A SÍRI LEPEDŐKET, FUSSATOK ÉS
HIRDESSÉTEK A VILÁGNAK, HOGY FELTÁMADT AZ ÚR,
LEGYŐZVÉN A HALÁLT! MERT VALÓBAN ISTEN FIA Ő,
KI ÜDVÖZÍTI AZ EMBERI NEMZEDÉKET.

MINDEN ÉV ELEJÉN BÍRÓ LÁSZLÓ PÜSPÖK ATYA MEGHÍVÁSÁRA TALÁLKOZIK A MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA (MKPK) CSALÁDBIZOTTSÁGA. IDÉN A NYÍREGYHÁZI EGYHÁZMEGYE VOLT A HÁZIGAZDA, ÉS MÁRIAPÓCS ADOTT HELYET AZ ESEMÉNYNEK JANUÁR 20–21-E KÖZÖTT. KÖZPONTI TÉMAKÉNT FERENC PÁPA A CSALÁDBAN MEGÉLT SZERETETRŐL (AMORIS LAETITIA) KEZDETŰ APOSTOLI BUZDÍTÁSÁNAK 8. ÉS 9. FEJEZETÉT BESZÉLTÉK ÁT.

TÓTH TEODÓRA

A családban megélt szeretet

– Interjú Tóth András atyával, a Nyíregyházi Egyházmegye családreferensével

A parókia legyen a családok családja! Az egyház, a parókia működjön család módjára, vagyis olyan közösség legyen, mint egy jó család, ahol a könnyen szerethetőnek és a bűnösnek is megvan a helye. A jó család tudja ezt kezelni, és az egyháznak is meg kell tanulnia úgy élni, hogy be tudja vonni szeretetközösségébe a sikeres, boldog, de a gyarlósággal, nehézségekkel küszködő embert is. Az egyház működéséhez szükséges, hogy erős, jól működő családok alkossák. A hívők a parókiakon családtagként éljék meg az egyházközségi létüket. A családok megszólításakor három generációban kell gondolkodnunk: gyermekek, szülők, nagyszülők.

Milyen problémákat hangsúlyozott az MKPK Családbizottsága?

Talán erről kell a legkevesebbet mondanom, mert a kapcsolatok, házasságok, családok problémái olyan szembetűnőek, hogy nap mint nap találkozunk velük mások és saját rokoni kapcsolataink történeteiben. Nemcsak gazdasági válságról kell beszélnünk, hanem az ember válságáról, aki megint Bábelt épít magának. Válások, szétesett családok, színes rongyként kezelt és használt gyerekek a mozaikcsaládok* szövetség, kommunikációs és önértékelési zavarok, depresszió, öngyilkosság, identitászavar minden szinten. Mi pedig próbáljuk nyújtani az egyház biztonságos tanítását, de valahogy nem tudnak kapcsolódni hozzá azok, akiknek szól az általunk hirdetett örömhír. Lehet, hogy nem jól tesszük a dolgunkat, elavultak az eszközeink. A pápa is feszegeti a megszokott kereteket, de még őt is rendreutasítja az évezredek nyelvezet, mechanizmus, megszokások, az egyházi farizeizmus.

Milyen megoldási javaslatok születtek ezekre a problémákra?

Az első és legfontosabb: elültetni a gondolkodásunkban, hogy a családpsztoráció elsőbbséget kell, hogy élvezzen egyházunkban. Ezt nemcsak hivatásaink, hanem egyházi vezetőink gondolkodásában is el kell érnünk. Vonatkozik ez a sorrendiség nemcsak pasztorális munkánkra, hanem egész lelkipásztori működésünkre, beleértve a szentségek kiszolgáltatását, a liturgiát, az oktatást, de még az építkezéseket és a pályázatokat is. Minden területen családközpontú egyházként kell működnünk.

HOGYAN LEHETNE RÖVIDEN ÖSSZEFOGLALNI AZ AMORIS LAETITIA 8. ÉS 9. FEJEZETÉT?

Az *Amoris laetitia* az öröm szavát kapcsolta a családéhoz. „A szeretet öröme” apostoli buzdítás a két legutóbbi családszinódus anyagát dolgozza egybe, az egyház korábbi tanítását folytatja, különösen a Szent II. János Pál pápa által kiadott „Familiaris Consortio” szavait. Ez a dokumentum is rámutat a házasság és a családi élet örömeinek és szépségeinek felismerésére, erről tesz tanúságot. A dokumentum központi tanítása, hogy a családok pasztorációjának fő szereplői legyenek maguk a családok. Útmutatás, mely új cselekvésre hívja az egyházat.

Ennek kapcsán ez a két fejezet (8–9.) az, amit a legtöbb kritika ér, viszont ha valóban azt szeretnénk, hogy családjaink az egyház és a „hit mosolygós arcát” mutassák, ez olyan változást igényel egyházunktól, ami sokaknak kényelmetlenül érintheti az egyházi komfortzónáját.

Az alap gondolat az – ahogyan említettem –, hogy minden parókia legyen a családok családja, működjön család módjára, erős és jól működő családok alkossák.

A házasságok kísérésében a meglévő gyakorlatokat hatékonyabbá kell tenni. Az ifjúsági és jegyes oktatás a kiindulópont, amelynek végzésébe tanácsos házaspárokat bevonni. Ebben nagy az előnyünk nekünk,

lom a házasoknak: veszekedjétek, amíg akartok, de ne fejezzétek be a napot anélkül, hogy ki ne békülétek egymással! Tudjátok, miért? Mert a másnapi »hidegháború« igencsak veszélyes! Mennyi házasság megmenekül, ha a házasoknak van bátorságuk arra, hogy a nap végén megismogassák egymást.”

görögkatolikusoknak, hiszen házas papokként magunk is megéljük a házasság szentségét annak minden szépségével és nehézségével együtt. Érdemes átgondolni, hogyan vonjuk be feleségeinket is a jegyes oktatás bizonyos területeibe.

A családközösségek (házas csoportok, családcsoporthoz, férfi-, nő körök) fontos megtartó szerepet játszhatnak akkor, ha olyan biztonságos légkört tudunk kialakítani, melyben lehet akár a nehézségekről is beszélni. Kellenek olyan fórumok, ahova a házaspárok kapcsolati problémáikkal fordulhatnak. A katolikus közösségben elő kell segíteni a házasságok megmentését. Elfogadással, közelséggel, kíséréssel és az egyház testébe való bevonással kell erősíteni a családokat.

Az apostoli buzdításban azt írja Ferenc pápa, hogy a család mindig a legközelebbi kórház. Hogyan értelmezzük ezt a gondolatot?

Mivel személyiségfejlődésünk során leginkább családi kapcsolatainkban sérülünk, ezért ott is gyógyulhatunk elsősorban. Ferenc pápa grúziai útjának második napján, október elsején ezt mondta: „Ti nem is tudjátok, kedves testvérek és nővérek, nem is tudjátok, mennyit szenvednek a gyermekek, a kisgyermek, amikor látják szüleik veszekedéseit és a válást! Mindent meg kell tenni a házasság megmentése érdekében! De normális dolog-e, hogy a házasságban veszekedjen az ember? Igen, normális. Előfordul. Időnként „repülnek a tányérok”. De ha valóban szeretik egymást, rögtön ki is békülnek. Én azt tanácsolom

Ez vonatkoztatható a gyermekekkel való kapcsolatra is. Szükségük van a határokra, szabályokra, amiket mi jelölünk ki nekik, de mindig éreznük kell, hogy szeretettel teli, irgalmas biztonságban élnek. A valóságot szőnyeg alá seprő, álszent szülő, bármilyen vallásos és erkölcsös kívülről, hiteltelen farizeus, és nem követendő példa lesz gyerekei szemében.

Ferenc pápa külön kiemeli a családi imádság fontosságát. Milyen lehetőségeink lehetnek a közös családi imára?

Nagyon fontos, hogy ne hagyjuk ki az Istent mindabból, amiről eddig beszéltünk. Természetesen imádság nélkül a család olyan, mint a növény víz nélkül. Az egymásért való szüntelen imádság át kell, hogy szője a családi kapcsolatainkat. Az igazi gyógyító maga az Isten, a csodákat Ő teszi, és meghallja imáinkat. Az evangélium számtalan csodája a mi családjainkban is tovább történik. A közös családi ima természetesen a leghatásosabb gyógyszer. Bármilyen történik a nap folyamán, ha este együtt imádkozunk és kiengesztelődünk, akkor a megosztónak nehéz dolga van. Vigyázzunk, ne becsüljük alá a sátánt, ezért hallgassunk Krisztus tanácsára, amit az imádságról és a böjtről mond nekünk!

A mindennapi esti ima a gyerekekkel még a lelkileg zárkózottabb apákat is be tudja vonni a közös imába. Az étkezések közös családi szertartása, imádságai már a kezdetektől elültetik a gyerekekben az otthon liturgiájának lelki élményét. A család közös liturgikus részvétele a templomban belénk ég, mint az Atya házában emléke; a lelkünkben marad, ami még a tékozló fiúkat is megmenti. A házaspárok közös imája, zsolttárogatása átvissza minket az érzelmileg sivatagosabb időkön is, és segíti, hogy egymásra találjunk újra és újra.

* Mozaikcsaládnak vagy patchwork családnak nevezzük az olyan családokat, ahol az elvált szülők hozzák a saját gyermekeiket és esetleg új, közös gyermekek is születnek.